

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0. 15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμ. 11^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 6 Νοεμβρίου 1904

Ἔτος 26^{ον} — Ἀριθ. 48

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Καὶ τώρα ὁ «Γοργός», μετ' αὐτὴν τὴν ἱστορορίαν, ἀρμένιζεν ἐπάνω εἰς τὰ πλάτη τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐνίστε ἔγερνε μετ' αὐτὴν τὴν μ. π. α. ν. τρομακτικὰ καὶ ὄγκοι θαλάσσης ἐπλημμύριζαν τὸ κατὰστρωμά του ὥς ἐπάνω σὺν κάσσοι. Ὁ Οὐίλ Μιτζ, ὁρθοὺς σὺν τιμὸν καὶ βοηθοῦμενος ἀπὸ ἓνα ἢ δύο ἐκ τῶν μηχανητομένων τῶν, ὠρτάριζεν ἀμέσως διὰ νὰ κόμῃ τὸ πλοῖον νὰ σηκόνε-ται ὀρθόν.

Τὸ ἀρμένιμα ἐκεῖνο διετηρήθη ὅλην τὴν νύκτα. Ὁ Οὐίλ Μιτζ δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ πάρῃ τὴν βόλτα, πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος. Ἡ πλαγιοδρομία πρὸς τὰ βορειανατολικά, ἣ ὅποιον εἶχεν ὀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἱστορίας, ἐξηκολούθησεν ὥς ὅτου ἐξημέρωσεν.

Ὅταν ἔφθιν ἡ χαρρυγὴ, ὁ Οὐίλ Μιτζ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀφήσῃ τὸ κατὰστρωμα, ἐνῶ οἱ ἀριστεῖς μας εἶχαν ἀλλάξῃ τὴν βάρδιαν καθετέσσοντας ὅρας καὶ εἶχαν ξεκουρασθῇ ὀριετὰ.

Μόλις ὁ ὀρίζων ἀπηλλάγη ἀπὸ τοὺς ἀτμοὺς πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὅποιον ἔπνεεν ὁ ἄνεμος, ὁ Οὐίλ Μιτζ τὴν ἐπεθεώρησε μετ' ἐν βλέμμα. Ἀπὸ ἐκεῖ ἦτο ὁ φόβος τοῦ κινδύνου. Ἡ ὄψις τοῦ οὐρανοῦ δὲν ἦτο καθόλου εὐχάριστος. Δὲν εἶχε μὲν δυναμώσῃ ὁ ἄνεμος, διετηρεῖτο λαμπρὸς ἀκόμη, ὡς λέγουσιν οἱ ναυτικοί, ἀλλὰ κανὲν σύμπτωμα δὲν ἐδείκνυνεν ὅτι ἤμποροῦσε γρηγορὰ νὰ ὀλιγοστεύσῃ. Ὑπῆρχε δὲ φόβος μήπως πύση ριχθῶν βροχή, μήπως ὀρχίσουν σπηλιάδες, καὶ ἔπρεπε δι' αὐτὰς νὰ λάβουν τὰ μέτρα τῶν. Ἰσως θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ σταθοῦν τραβέρσο, δὲ ἀνάνισταθῇ καλλίτερα τὸ πλοῖον ἀνὰ πρὸς πρὸς τὸ κύμα. Ἀλλὰ τότε, ἀντὶ νὰ παίρῃ δρόμον ὁ «Γορ-

γός» πρὸς τὰ ἑμπρός, θ' ἀπεμακρύνετο μάλλον ἀπὸ τὴν διεσθύνειν τῶν Ἀντιλλῶν.

Αἱ σπηλιάδες ἤρχισαν μετ' ὀλίγον ἔκρημα τὴν γάμπιες νὰ παραδέρνουν καὶ νὰ κινδυνεύουν νὰ κουρελίσθωσι. Ὁ κ. Πάτερσων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν τραπέζιαν· οἱ ἄλλοι ὅμως, μετὰ ῥάβδους καὶ μετὰ σκούρους ἀδιαβρόχους, ἔμειναν ἐπάνω σὺν κατὰστρωμα, εἰς τὴν διαταγὰς τοῦ Οὐίλ Μιτζ. Τὸ ἑρὸ ἐκεῖνο, ποῦ ἔπρεπε σὰν ποτόμι, τὸ ἐμάζευσαν μετὰ κάδους καὶ ματῆλα, διὰ νὰ μὴν τοὺς λείψῃ, ἂν τυχὸν ὁ «Γοργός»

παρεσύρειτο πολὺ ἄπὸ τὴν θέλλαν πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαιος.

Πρὸ μεσημβρίας μετὰ κόπους καὶ ἀγῶνας ὑπερανθρώπων, ὁ Οὐίλ Μιτζ κατάρωσεν νὰ πάρῃ τὴν βόλταν καὶ νὰ λοξοδρομήσῃ πρὸς τὰ νοτιοδυτικά, διατηρούμενος οὕτω εἰς τὸ πλάτος τῶν Ἀντιλλῶν, καί, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ἀπέναντι τῆς Βαρβάδος, εἰς τὸ κεντρικὸν τμήμα τοῦ ἀρχιπελάγους.

Ἠλπίζεν ὅτι ὁ καιρὸς θὰ ἐπέτρεπε νὰ διατηρηθοῦν αἱ γάμπιες μετὰ δύο μοῦ-δρας, ἢ μοῦμα καὶ ὁ μεγάλος φλόκκος, ἀλλὰ, τὸ ἀπόγευμα, ὁ ἄνεμος ἔγινε σφο-

δρότερος καὶ ἤρχισε νὰ παίρῃ λιγὰς ἀπὸ τὰ βορειοδυτικά.

Ἡ κλίσις τοῦ πλοίου ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε τὸ ἄκρον τῆς μεγάλης κεραίας σχεδὸν ἔψαυε τὴν κορυφὴν τῶν κυμάτων, καὶ ἡ θαλάσσα ἐσάρωνε τὸ κατὰστρωμα.

Θὰ ἔλεγαν βεβαίως ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ σύντροφοί του, ὅτι ἐπάνω τὰ πράγματα ἐπῆγαιναν ἄσχημα, ὅτι τὸ πλοῖον ἐπαράδερνε μετὰ τὴν ἀνεμοζάλην, ὅτι ὁ Οὐίλ Μιτζ δὲν τα ἐκατάφερνε νὰ το κυβερνήσῃ. Ὅταν θὰ ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ, δὲν θὰ ἐζητοῦσεν ἀρά γε τὴν βοήθειαν τῶν...

Εἶχαν μεγάλο λάθος· διότι προτιμώτερον ἦτο νὰ καταποντισθῇ αὐτὰνδρος ὁ «Γοργός» παρὰ νὰ περιπέτῃ πάλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐκείνων τῶν κακούργων.

Ὁ Οὐίλ Μιτζ δὲν

«Τὴν παρέσυραν εἰς τὸ πέλαιος.» (Σελ. 378, στήλ. 6.)

ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΜΗΛΟ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ο κύριος Νίκος, τυλιγμένος μέσα στην άσπρη μακρυά νυχτιτιά του, είνε πλαγιασμένος στο εὐμορφο κρεβάτι του με τὴν ἄσπρη του κουνοπιέρα, ποὺ ἔχει ἄσπρους φιλγορδέλλες. Τὸ κρεβάτι αὐτὸ είνε μέσα σὲ μιὰ ὠραία καμαρούλα, μὲ ἄσπρα ἐπιπλά, καὶ μὲ ἄσπρο χαρτί στοὺς τοίχους, καὶ σὸ χαρτὶ ἐπάνω είνε ζωγραφισμένα τριαντάφυλλα καὶ μενεξεδένιοι μενεξέδες καὶ χρυσὰ χρυσάνθεμα. Καὶ ἡ καμαρούλα τοῦ κυρίου Νίκου είνε κάμαρα τόσο μεγάλη, ποὺ ἔχει καὶ τζάνι. Καὶ

« Καλὲ τί κρατεῖ; »

σὸ τζάνι ἦτανε προτῆτερα ἀναμμένη φωτιά, καὶ τώρα τὰ ξύλα ἔχωνε φαν, καὶ ἡ φωτιά είνε σκεπασμένη μὲ ζεστή χόβολη. Καὶ, είνε τόσο ζεστὰ ἐκεῖ μέσα, ἐνῶ ἔξω πέφτει χιονόνερο! Καὶ ἡ λαμπρίσα τοῦ μὲ τὸ χρωματιστὸ «καπελλάνι» της, — ἔτσι τὸ λέγει ὁ κύριος Νίκος, — φέγγει τόσο γλυκά, τόσο εὐμορφα, ὥστε σου ἔρχεται γλυκὺς-γλυκὺς ὁ ὕπνος...

Μὰ! νὰ ἡ Κατερινιώ, ποὺ ξαναγυρίζει... Καλὲ, τί κρατεῖ; Θαρρεῖς πῶς κραεῖ κανένα μωρουδάκι... Μήπως είνε ὁ κύριος Νίκος, ὅταν ἦτανε μωρουδάκι...; «Οχι, καλέ. Κρατεῖ μιὰ μπουκάλα μὲ βροστὸ νερό, τυλιγμένη μέσα σὲ ἄσπρη φανέλλα, καὶ ἔχει τὴν βάλει σὰ πίδα τοῦ κυρίου Νίκου, γιὰ νὰ μὴν κρυώνουν τὴ νύχτα...»

— Νά, πάλι ἐγὼ, κύριε Νίκο! Γιὰ νὰ δοῦμε, ἄλλα μεγαλώσης καὶ πᾶς στρατιώτης, ἂν θὰ σου βάζουν καὶ σὸ στρατὸν τέτοια πράγματα γιὰ νὰ ζεσταίνονται τὰ πόδια σου!... Ἀμὴ δέ! Ὠραία ἀνατροπὴ τοῦ δίνει ἡ Κατερινιώ τοῦ μωροῦ της! Αὐτὴ είνε ἡ

« Ἐπάνω στὴ φωτιά. »

σκληραγωγία ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν ὅσοι θὰ πᾶνε στρατιώταις, νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα;...

— Εὐχαριστῶ, παραμάννα μου. — λέγει ὁ πονηρὸς κύριος Νίκος. Καληνύχτα... ἀνάχ! πῶς νιστάζω!

Χασμουριέται τάχα καὶ σφαλᾷ τὰ μάτια του. Κοιμάται...

— Τὸ πουλάκι μου... Καληνύχτα! Ὑπνὸν ἐλοφρόν!... λέγει ἡ Κατερινιώ.

Καὶ ἀπὸ μέσα της προσθέτει:

— Δίγο νὰ τοῦ ἀγριέψης, κ' ἔγινε ἀνάνι, τὸ πουλάκι μου!

Ὁ κύριος Νίκος κάνει τάχα πῶς ρουχαλίζει:

— Ρόν... ρόν... ρόν...

Φεύγει ἡ παραμάννα του...

Ἄμα ἄκουσε τὴν πορτα ποὺ ἐσφάλησε, στριμὰ τὸ ρουχαλτὸ ὁ κύριος Νίκος, ἀνοίγει τὰ ματάκια του, πηδᾷ ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, παίρνει ἀπὸ κατω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό του ἓνα μῆλο...

Ἐκαταλόβατε τώρα τί εἶχε κρυμμένο ἀπὸ κάτω στὴ μπλούζά του, ὅταν ἔφευγε ἀπὸ τὴν

τραπεζαριάν; — καὶ γιατί ἐξάνη τόσο ὑπάκουος στὴν παραμάννα του; Εἶχε πόρη μὲ τρέπον ἓνα μῆλο ἀπὸ τὴ φρουτιέρα, χωρὶς ἡ Κατερινιώ νὰ τον πάρη εἰδῆσιν.

Παίρνει λοιπὸν τὸ μῆλο ὁ κύριος Νίκος, καὶ τρέχει ξυπόλυτος σὸ τζάνι.

Πιάνει τὴν τσιμπίδα, καὶ ἀνγκατεύει τὴν χόβολη γιὰ νὰ ξισκεπάσῃ τὴν φωτιά... Φαντασθῆτε νὰ πετοῦσε καμμιὰ σπιθα ἐπάνω στὴν νυχτιτιά του, καὶ νάπινε φωτιὰ κι' αὐτός!... Καὶ ὕστερα, χωρὶς ἄλλες προετοιμασίαις, χωρὶς καὶ νὰ το τυλίξῃ μὲ χαρτί, βάζει τὸν ἀπλησρεμένο νὰ καρπύνη, δηλαδή τὸ κλεμμένο μῆ-

λό του, ἐπάνω στὴ φωτιά. Μῆλο ψητό... Ὠχ! τί ὠραῖο που θὰ εἶναι!

Ὑστερα τρέχει πάλιν καὶ χώνεται σὸ κρεβάτι του.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ

Πάντοτε εἶνε εἷς ὁ αὐτὸς ἐξυπνοὺς ἀνθρώπους, ὅταν δὲν ἔχουν ὀρεξὶν νὰ κάμουν κατὰ τὴν εὐρίσκουν προφάσεις διὰ νὰ μὴν το κάμουν. Εἴθε νὰ εὐρίσκουν πάντοτε ὅλας τὰς προφάσεις διὰ νὰ μὴν κάμουν τὸ κακόν, καὶ καμῖν, ὅταν συλλογίζονται νὰ μὴν κάμουν τὸ καλόν.

Δυστυχῶς, εὐρίσκουν πολλοὶ προφάσεις καὶ τὸ καλόν ἀκόμη νὰ μὴν κάμουν.

Ἐνας ἀνατολικὸς μῦθος ἀναφέρει ὅτι ἓνας ἀνθρώπος ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν γείτονά του, νὰ του δανείσῃ ἓνα σχοινί.

— Τὸ χρειάζομαι τώρα! ἀπήντησεν ὁ γείτονας.

— Θὰ το χρειασθῇς πολλὴν ὥραν; ἠρώτησεν ὁ πρῶτος.

— Ἰσοθέτω, ἀπήντησεν ὁ κάτοχος τοῦ σχοινιοῦ, διότι σκοπεύω νὰ δέσω ὀλίγην ἄμμου...

— Μὲ περιπαίζεις! Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ δεθῇ ἄμμος μὲ τὸ σχοινί;

— Δίνεται καὶ παραδίδεται... Ὁ, πὶ θέλεις ἴσως νὰ δέσῃς μὲ σχοινί που δὲν θέλεις νὰ δανείσῃς!

2 ΚΑΙ 2 ΚΑΜΝΟΥΝ 4

Ὁ λαγὸς καὶ ὁ σκύλος ἦσαν τόσο καλοὶ φίλοι, ὥστε δὲν ὠμιλοῦσαν μὲ τὸ «κύριε», ἀλλὰ ἀπλῶς ἐφωνάζοντο ἀνταλλάξ των: Γίτσσε καὶ Κούρρη.

— Καλημέρα, Γίτσσε, ἔλεγεν ὁ σκύλος, ὅταν ἐτύχαινε νὰ συναντηθῶν εἰς τὸ δάσος.

— Καλημέρα, Κούρρη, ἔλεγεν ὁ λαγός. Δὲν ἄκουσες κανένα σκύλο νὰ γαυγίζῃ σήμερα;

— Κανέναν, παρὰ μονάχα τὸν Πρίς, τὸν σκύλο τοῦ ἐκκλησιάρχου. Οὐρ! κι' αὐτός, πῶς τον σιχαίνομαι!

— Καλὲ, ποῖς τονε φιβάται, τὸν σκύλο τοῦ ἐκκλησιάρχου; εἶπε μὲ καμάρι ὁ Γίτσσε. Ἄν ἦτανε μεγάλος σὺν ἄλλοι, αἶ, τότε, δὲν λέγω...

— Αἶ! δὲν εἶνε ζήτημα! εἶπεν ὁ Κούρρης. Καὶ ὅμως εἶνε νὰ πᾶμε γιὰ δουλειά. Ὁ, τι κερδίζομε, θὰ το μοιράσωμε. Ὁ, τι πάρω ἐγὼ, τόσο θὰ πάρῃς κι' ἐσύ, — ὅ, τι πάρῃς ἐσύ, τόσο θὰ πάρω κι' ἐγὼ.

— Σὺμφωνοί! εἶπε ὁ Γίτσσε.

Καὶ ἀμέσως, εἰς τὸ ἔργον. Ἐφυγαν καὶ οἱ δύο, κι' ἐπῆγαν γιὰ δουλειά, γιὰ νὰ εὐρουν τί νὰ φάγουν.

Ἀμα ἔδλεπαν καμμιὰ κουμαρά, ὁ Κούρρης ἐσκαρφάλωνε ἐπάνω κι' ἐπετοῦσε σὸ Γίτσσε τὰ κόκκινα κουμαρά.

Ἀμα ἔδλεπαν κανένα περιβόλι μὲ λάχανα, ὁ Γίτσσε ἐρρολιάνιζε στὴ ρίζα τὰ μεγάλα λάχανα, καὶ τα ἔδινε στὸν Κούρρη.

Μὰ! νὰ ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης! ἐφώνησε ὁ Καρλάκης. Μὴν εἶδατε τὰ μῆλά μου;

— Νά! τώρα ἠθέλαμε νὰ μοιράσωμε τέσσερα, ἀπεκρίθη ὁ Κούρρης ἐσκοντάψαμε ὅμως σ' ἓνα ἄλυτο ζήτημα. Πῶς

Μὰ! μέρα ὅμως εὐρίσκον σὸ δρόμο τέσσερα μῆλα.

Πρέπει τώρα νὰ σας πῶ ὅτι ὁ μικρὸς Καρλάκης εἶχε πάγη, ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐνωρὶς εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ εἶχε τὴ σάκκα του περασμένη μὲ τὰ λουριά στὴ ράχι του. Μέσα στὴ σάκκα ἦτανε μισὸ βουτυρόψωμο, ἓνα κομμάτι τυρί, ἓνα μικρὸ μπουκάκι μὲ γάλα καὶ τέσσερα μῆλα, ποὺ του εἶχε δοσμένα ἡ μητέρα του, διότι εἶχε καλὸς βαθμούς εἰς τὸν «ἐλεγχον τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς» του. Ἐτυχε λοιπὸν νὰ ἔχῃ ἡ σάκκα μὲ τρυπά μεγαλοῦς στὴ μία της γωνία, καὶ τὰ μῆλα ἐγλύστρησαν κι' ἐπεσαν ἀπὸ ἐκεῖ.

Ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης εἶπαν νὰ μοιράσωνται τὰ μῆλά που εἶχαν εὐρῇ ἐδάχε εἰς ἐνέργειαν ὁ Κούρρης τὴν ἀριθμητικὴν του, κι' ἐμοίρασε: ἔδωκε ἓνα μῆλο στὸν Γίτσσε, κι' ἐκράτησε τρία διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

— Αἶ, στάσου δὲ νὰ δοῦμε! εἶπεν ὁ Γίτσσε: θαρρεῖς πῶς εἶνε σωστά ἔτσι;

Καὶ ἐδοκίμασεν ὁ Γίτσσε νὰ μοιράσῃ κι' αὐτὸς ὅπως ἤξευρε: ἔδωκε ἓνα μῆλο στὸν Κούρρη, κι' ἐκράτησε τρία διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

— Ὡ! ὦ! ὦ! ἄκουσε νὰ σου πῶ! εἶπεν ὁ Κούρρης: πάλιν δὲν εἶνε σωστά, μὲ φαίνεται.

Κ' ἐκάθονταν κι' ἐσυλλογίσθησαν, κι' ἐτυλλογίσθησαν, καὶ δὲν ἤμπορουσαν νὰ καταλάβουν, πῶς στὴν ὁργὴ θὰ τα καταφέρουν νὰ μοιράσουν, νὰ νὰ μὴν πάρῃ ὁ ἓνας παραπάνω, κι' ὁ ἄλλος παρακάτω.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἀνχαμεταξύ, τοῦ ἦλθε τοῦ Καρλάκη ἡ ιδέα νὰ φάγῃ ἓνα μῆλο, διὰ νὰ διασκεδάσῃ λίγο στὸν δρόμο. Ὑάχνει μέσῃ στὴ σάκκα του, — τίποτε μῆλα!

— Ὡ! μὲ πᾶσιν! εἶπε μὲ τὸν νοῦ του.

Κ' ἐγύρισε πίσω διὰ νὰ εὐρῇ τὸν χαμένο θησαυρόν του. Εἶδε τότε τὸν Γίτσσε καὶ τὸν Κούρρη, ποὺ ἦσαν καθισμένοι στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου: τὰ μῆλα εἶχαν κυλίσῃ μέσα σὸ χανδάκι.

— Μπᾶ! Νά ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης! ἐφώνησε ὁ Καρλάκης. Μὴν εἶδατε τὰ μῆλά μου;

— Νά! τώρα ἠθέλαμε νὰ μοιράσωμε τέσσερα, ἀπεκρίθη ὁ Κούρρης ἐσκοντάψαμε ὅμως σ' ἓνα ἄλυτο ζήτημα. Πῶς

μοιράζονταν τοὺς δύο μὲς τ' ἐσσερα μῆλα, ὥστε νὰ πάρῃ τόσα ὅσους ἔσα κι' ὁ ἄλλος;

— Δὲν χρειάζεται δὲ μεγάλη ἐξυπνάδα γι' αὐτό, εἶπε ὁ Καρλάκης. Δύο πρέπει νὰ πῇ ὁ ἓνας, δύο ἄλλος.

— Ὡ! ὦ! ἐφώνησεν ὁ Κούρρης καὶ ὁ Γίτσσε, γιμάτοι ἀπὸ θυμωμένον. Καὶ πῶς το ξέρεις ἐσύ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Μπᾶ! Καὶ πῶς νὰ μὴν ξέρω πῶς δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα; Πηγαίνω εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἐγὼ!

— Μὰ, αὐτὸ εἶνε θυμωμένον! Μαθαίνουν λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον πῶς δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα;

— Εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ μαθαίνουν ὅλα! ἀπήντησε μὲ υπερηφάνειαν ὁ Καρλάκης.

Βίλλη, τὸ παιδί τοῦ ἐκκλησιάρχου, καὶ τρυπώνει μέσα στὴν παρδοσὶν: ἐμῆς ὅμως τὸν βγάζουμε ἀμέσως ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα.

— Μὰ, ἂν μὲς δαγκάσῃ;

— Ἀ! μπᾶ! Εἶνε τέσος ἡμέρος καὶ καλός, ποῦ ἄμα τον πιάνω ἀπὸ τὴν οὐρά, ἄλλο δὲν κάνει παρα νὰ γελά.

Ἀλήθεια; ἐγελοῦσε ὁ Πρίς;... Ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης ἐκυττάθησαν μὲ ἀπορίαν. Πρῶτην φορὰν ἄκουαν πῶς γελοῖν κι' οἱ σκύλοι. Τί μαθαίνει ὅμως κανεὶς, ἄλλα πηγαίνει σὸ σχολεῖον! Ἰσως θὰ ἐμαθαιναν κι' αὐτοὶ νὰ γελοῦν! Ἀπεσάσσαν λοιπὸν οἱ δύο φίλοι νὰ πᾶνε σὸ σχολεῖον μαζί μὲ τὸν Καρλάκη.

— Ὡ! δὲν εἶμαστε φοβησιάρηδες, ἐμῆς! εἶπεν ὁ Γίτσσε.

Ὁ δρόμος δὲν ἦτον μακρινὸς γιὰ δύο τέτοιους λεβέντες. Ἐφθασαν γρήγορα γρήγορα εἰς τὸ σχολεῖον ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης, καὶ κατῴρωσαν νὰ τρυπώσουν μὲ τέσσην τέχνην ἀπὸ κάτω στὰ θρανία, ὥστε κανεὶς δὲν τοὺς ἐπῆρνε εἰδῆσιν. Τὰ παιδιὰ εἶχαν καθήσῃ εἰς τὰς θέσεις των, καὶ ὁ δάσκαλος ἦλθε καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς ἐξετάζῃ εἰς τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας:

— Ὁλτὼ φορές ὀκτώ, πόσα κάνουν;

— Ὡ! αὐτὸ εἶνε πῶς μεγάλη ζητιάνα παρὰ τὸ πόσα κάνουν δύο φορές δύο! ἐσκέφθησαν ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης, κι' ἐτέντωσαν τ' αὐτὰ των.

Ἀλλά, πρὶν προχωρήσῃ ἡ ἐξέτασις, νὰ σου ὁ Πρίς, ὁ σκύλος τοῦ ἐκκλησιάρχου, καὶ τρυπώνει μέσα στὴν παρδοσὶν. Ἦτο φανερόν ὅτι αὐτὸς ὁ Πρίς ἦτο συν-

μοιράζονταν τοὺς δύο μὲς τ' ἐσσερα μῆλα, ὥστε νὰ πάρῃ τόσα ὅσους ἔσα κι' ὁ ἄλλος;

— Δὲν χρειάζεται δὲ μεγάλη ἐξυπνάδα γι' αὐτό, εἶπε ὁ Καρλάκης. Δύο πρέπει νὰ πῇ ὁ ἓνας, δύο ἄλλος.

— Ὡ! ὦ! ἐφώνησεν ὁ Κούρρης καὶ ὁ Γίτσσε, γιμάτοι ἀπὸ θυμωμένον. Καὶ πῶς το ξέρεις ἐσύ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Μπᾶ! Καὶ πῶς νὰ μὴν ξέρω πῶς δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα; Πηγαίνω εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἐγὼ!

— Μὰ, αὐτὸ εἶνε θυμωμένον! Μαθαίνουν λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον πῶς δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα;

— Εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ μαθαίνουν ὅλα! ἀπήντησε μὲ υπερηφάνειαν ὁ Καρλάκης.

Βίλλη, τὸ παιδί τοῦ ἐκκλησιάρχου, καὶ τρυπώνει μέσα στὴν παρδοσὶν: ἐμῆς ὅμως τὸν βγάζουμε ἀμέσως ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα.

— Μὰ, ἂν μὲς δαγκάσῃ;

— Ἀ! μπᾶ! Εἶνε τέσος ἡμέρος καὶ καλός, ποῦ ἄμα τον πιάνω ἀπὸ τὴν οὐρά, ἄλλο δὲν κάνει παρα νὰ γελά.

Ἀλήθεια; ἐγελοῦσε ὁ Πρίς;... Ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης ἐκυττάθησαν μὲ ἀπορίαν. Πρῶτην φορὰν ἄκουαν πῶς γελοῖν κι' οἱ σκύλοι. Τί μαθαίνει ὅμως κανεὶς, ἄλλα πηγαίνει σὸ σχολεῖον! Ἰσως θὰ ἐμαθαιναν κι' αὐτοὶ νὰ γελοῦν! Ἀπεσάσσαν λοιπὸν οἱ δύο φίλοι νὰ πᾶνε σὸ σχολεῖον μαζί μὲ τὸν Καρλάκη.

— Ὡ! δὲν εἶμαστε φοβησιάρηδες, ἐμῆς! εἶπεν ὁ Γίτσσε.

Ὁ δρόμος δὲν ἦτον μακρινὸς γιὰ δύο τέτοιους λεβέντες. Ἐφθασαν γρήγορα γρήγορα εἰς τὸ σχολεῖον ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης, καὶ κατῴρωσαν νὰ τρυπώσουν μὲ τέσσην τέχνην ἀπὸ κάτω στὰ θρανία, ὥστε κανεὶς δὲν τοὺς ἐπῆρνε εἰδῆσιν. Τὰ παιδιὰ εἶχαν καθήσῃ εἰς τὰς θέσεις των, καὶ ὁ δάσκαλος ἦλθε καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς ἐξετάζῃ εἰς τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας:

— Ὁλτὼ φορές ὀκτώ, πόσα κάνουν;

— Ὡ! αὐτὸ εἶνε πῶς μεγάλη ζητιάνα παρὰ τὸ πόσα κάνουν δύο φορές δύο! ἐσκέφθησαν ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης, κι' ἐτέντωσαν τ' αὐτὰ των.

Ἀλλά, πρὶν προχωρήσῃ ἡ ἐξέτασις, νὰ σου ὁ Πρίς, ὁ σκύλος τοῦ ἐκκλησιάρχου, καὶ τρυπώνει μέσα στὴν παρδοσὶν. Ἦτο φανερόν ὅτι αὐτὸς ὁ Πρίς ἦτο συν-

μοιράζονταν τοὺς δύο μὲς τ' ἐσσερα μῆλα, ὥστε νὰ πάρῃ τόσα ὅσους ἔσα κι' ὁ ἄλλος;

— Δὲν χρειάζεται δὲ μεγάλη ἐξυπνάδα γι' αὐτό, εἶπε ὁ Καρλάκης. Δύο πρέπει νὰ πῇ ὁ ἓνας, δύο ἄλλος.

— Ὡ! ὦ! ἐφώνησεν ὁ Κούρρης καὶ ὁ Γίτσσε, γιμάτοι ἀπὸ θυμωμένον. Καὶ πῶς το ξέρεις ἐσύ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Μπᾶ! Καὶ πῶς νὰ μὴν ξέρω πῶς δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα; Πηγαίνω εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἐγὼ!

— Μὰ, αὐτὸ εἶνε θυμωμένον! Μαθαίνουν λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον πῶς δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα;

— Εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ μαθαίνουν ὅλα! ἀπήντησε μὲ υπερηφάνειαν ὁ Καρλάκης.

Βίλλη, τὸ παιδί τοῦ ἐκκλησιάρχου, καὶ τρυπώνει μέσα στὴν παρδοσὶν: ἐμῆς ὅμως τὸν βγάζουμε ἀμέσως ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα.

— Μὰ, ἂν μὲς δαγκάσῃ;

— Ἀ! μπᾶ! Εἶνε τέσος ἡμέρος καὶ καλός, ποῦ ἄμα τον πιάνω ἀπὸ τὴν οὐρά, ἄλλο δὲν κάνει παρα νὰ γελά.

Ἀλήθεια; ἐγελοῦσε ὁ Πρίς;... Ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης ἐκυττάθησαν μὲ ἀπορίαν. Πρῶτην φορὰν ἄκουαν πῶς γελοῖν κι' οἱ σκύλοι. Τί μαθαίνει ὅμως κανεὶς, ἄλλα πηγαίνει σὸ σχολεῖον! Ἰσως θὰ ἐμαθαιναν κι' αὐτοὶ νὰ γελοῦν! Ἀπεσάσσαν λοιπὸν οἱ δύο φίλοι νὰ πᾶνε σὸ σχολεῖον μαζί μὲ τὸν Καρλάκη.

— Ὡ! δὲν εἶμαστε φοβησιάρηδες, ἐμῆς! εἶπεν ὁ Γίτσσε.

Ὁ δρόμος δὲν ἦτον μακρινὸς γιὰ δύο τέτοιους λεβέντες. Ἐφθασαν γρήγορα γρήγορα εἰς τὸ σχολεῖον ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης, καὶ κατῴρωσαν νὰ τρυπώσουν μὲ τέσσην τέχνην ἀπὸ κάτω στὰ θρανία, ὥστε κανεὶς δὲν τοὺς ἐπῆρνε εἰδῆσιν. Τὰ παιδιὰ εἶχαν καθήσῃ εἰς τὰς θέσεις των, καὶ ὁ δάσκαλος ἦλθε καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς ἐξετάζῃ εἰς τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας:

— Ὁλτὼ φορές ὀκτώ, πόσα κάνουν;

— Ὡ! αὐτὸ εἶνε πῶς μεγάλη ζητιάνα παρὰ τὸ πόσα κάνουν δύο φορές δύο! ἐσκέφθησαν ὁ Γίτσσε καὶ ὁ Κούρρης, κι' ἐτέντωσαν τ' αὐτὰ των.

Ἀλλά, πρὶν προχωρήσῃ ἡ ἐξέτασις, νὰ σου ὁ Πρίς, ὁ σκύλος τοῦ ἐκκλησιάρχου, καὶ τρυπώνει μέσα στὴν παρδοσὶν. Ἦτο φανερόν ὅτι αὐτὸς ὁ Πρίς ἦτο συν-

Η ΚΑΘΡΟΞΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1904

Εἰς τὴν Κληρωτὶδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2215, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1904 ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (15 Φεβρουαρίου 1904). Ἐκλήρωθησαν δὲ ὡς ἑξῆς :

Ὁ ἀριθ. **443** ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιον.
 " " **456** ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τῶμων Διαπλάσεως (1879-1093).
 " " **1294** ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τῶμων τῆς Β.βλιοθήκης.
 " " **64** ἐκέρδισε τὴν Ἑλλην. Ἱστορ. Πικπαρηγοπούλου.
 " " **502** ἐκέρδισε 4 τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
 " " **2018** ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν Ἀγγέλου Βλάχου.
 " " **295** ἐκέρδισε τὴν συσκευὴν γραφείου.
 " " **686** ἐκέρδισε τρεῖς τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
 " " **58** ἐκέρδισε τρεῖς τῶμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
 " " **963** ἐκέρδισε τὸ ἐξυπνητήριον ὠρολόγιον.
 " " **315** ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν Γιάνναρη.
 " " **324** ἐκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικήν.

Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ ἐκέρδιζαν ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1905

147	335	484	608	821	1573
212	383	496	683	1109	1725
216	384	578	767	1142	1746

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ὀκτὼ τῶμους τῆς Β' περιόδου τῆς Διαπλάσεως.

52	308	505	982	1654
127	309	602	1133	1753
154	427	741	1215	2010
233	476	954	1229	2031

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ πέντε τῶμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως ὡς ἐκ τῶν τιμαμένων 1 φρ.

136	394	511	1005	1666
161	405	586	1103	1764
223	415	679	1226	1767
229	424	733	1308	2040

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

71	331	597	946	1463
244	393	750	977	1545
246	488	838	1207	1582
299	573	852	1375	1588

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρεσπόλου».

38	267	423	661	1171
54	306	505	713	1246
132	339	614	781	1273
257	422	640	800	2131

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόνου».

63	103	447	793	1869
68	265	637	824	1959
100	286	671	933	1974
184	372	717	1151	2136

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».

40	182	386	736	1441
88	226	440	862	1802
97	273	445	1334	1905
144	301	593	1354	2087

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πρίαντος τοῦ Νικίου».

74	162	401	847	1856
79	172	417	1252	1885
98	269	610	1443	2091
125	355	673	1625	2092

Οἱ ἐπόμενοι 30 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ὑπὲρ Πατρίδος».

25	208	409	924	1325	1785
47	219	565	936	1360	1962
123	251	603	984	1493	2007
140	326	650	1008	1567	2122
198	340	808	1044	1609	2145

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παιδῶν».

14	280	582	802	1118	1672	2062
23	282	595	804	1140	1677	2063
26	290	628	875	1235	1702	2064
30	348	634	902	1260	1705	2073
35	349	648	909	1326	1714	2093
117	350	656	943	1341	1770	2095
178	354	658	973	1347	1774	2107
191	357	663	974	1356	1803	2139
199	361	664	975	1413	1834	2146
200	375	674	989	1418	1858	2148
201	379	697	1059	1451	1871	
254	451	707	1066	1551	1875	
263	457	714	1089	1585	1898	
278	468	755	1091	1647	1955	
279	547	786	1103	1671	2061	

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓνα τῶμον «Διαπλάσεως» (τὸν δὸν τῆς Α' περιόδ.)

1	288	554	816	1247	1775	1950
7	292	557	868	1249	1793	1979
84	353	629	883	1328	1799	1989
89	363	631	885	1350	1832	2080
104	370	646	901	1357	1837	2089
105	373	654	1057	1419	1844	2108
108	441	662	1062	1431	1864	2125
109	450	667	1067	1438	1877	2127
170	458	690	1074	1442	1878	2141
175	469	718	1076	1444	1883	2147
180	522	784	1088	1517	1902	
181	528	789	1095	1521	1910	
271	536	799	1119	1699	1911	
272	537	805	1137	1712	1923	
275	551	813	1244	1717	1932	

Οἱ ἐπόμενοι 200 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτης».

12	206	433	743	914	1032	1224
15	214	434	744	915	1336	1233
19	224	436	745	919	1041	1270
43	231	491	753	926	1053	1282
46	238	493	757	931	1054	1285
49	248	507	762	934	1077	1288
56	256	513	765	938	1080	1297
66	258	517	770	942	1104	1301
67	259	529	773	948	1107	1306
75	266	562	774	951	1110	1315
85	285	570	788	957	1115	1355
86	304	575	827	967	1125	1370
99	312	588	829	972	1131	1372
129	318	589	831	986	1136	1378
134	328	606	835	992	1143	1387
138	333	613	843	995	1154	1395
145	337	611	850	998	1187	1403
151	368	644	851	1012	1188	1454
158	380	669	855	1017	1189	1458
173	388	689	857	1019	1193	1469
179	403	710	858	1021	1204	1473
185	419	731	864	1022	1210	1481
188	429	737	911	1026	1220	1511

1541	1577	1657	1740	1815	1976	2081
1549	1586	1664	1741	1816	2006	2106
1552	1595	1674	1756	1880	2013	2195
1557	1605	1681	1792	1915	2023	
1564	1632	1733	1805	1972	2034	
1571	1633	1736	1813	1975	2038	

Οἱ ἐπόμενοι 400 ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορᾶς».

3	345	633	879	1263	1612	1943
4	346	638	880	1264	1650	1948
6	347	639	881	1304	1655	1970
8	351	642	889	1310	1661	1981
10	359	647	894	1318	1667	1982
13	362	649	896	1333	1668	1983
17	366	657	898	1346	1685	1988
20	390	665	900	1349	1688	1991
27	398	666	917	1362	1708	1995
28	407	668	922	1364	1709	1996
31	425	672	929	1381	1713	1998
32	430	675	940	1393	1716	2009
33	438	676	949	1405	1719	2014
51	439	692	956	1408	1722	2021
73	442	694	965	1411	1773	2028
81	444	698	968	1420	1776	2036
82	449	700	971	1422	1778	2065
83	452	701	980	1425	1780	2070
87	453	703	987	1426	1786	2079
90	456	706	996	1430	1790	2082
91	460	708	1004	1435	1794	2083
93	461	712	1015	1436	1797	2085
94	462	715	1047	1437	1800	2094
95	465	719	1048	1441	1804	2098
101	466	721	1060	1446	1816	2102
102	470	723	1069	1474	1817	2103
103	492	726	1073	1477	1819	2119
110	493	727	1075	1478	1821	2121
112	494	730	1082	1483	1823	2126
113	495	747	1083	1487	1824	2130
114	500	763	1093	1504	1830	2134
115	521	764	1094	1505	1833	2137
130	523	768	1146	1507	1838	2142
164	527	769	1153	1508	1841	2143
166	531	780	1155	1509	1847	2149
167	532	782	1157	1512	1850	2153
176	533	787	1158	1515	1852	2155
177	534	788	1159	1516	1859	2159
183	539	790	1160	1520	1860	2160
186	540	791	1168	1527	1863	2164
192	541	792	1177	1536	1867	2173
194	542	795	1179	1539	1868	2176
195	545	796	1182	1554	1872	2177
197	546	801	1184	1562	1884	2178
202	548	812	1212	1563	1886	2184
204	558	814	1213	1569	1887	2185
215	567	815	1214	1575	1890	2191
228	580	817	1222	1591	1901	2192
236	591	822	1225	1596	1903	2196
260	604	823	1237	1599	1918	2197
261	615	833	1242	1601	1919	2205
268	618	853	1243	1606	1920	2211
281	620	860	1245	1610	1924	
283	622	864	1250	1618	1925	
284	623	870	1251	1619	1926	
287	624	871	1253	1621	1931	
303	627	874	1255	1622	1935	
329	630	876	1262	1635	1939	

ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ἀριθμοὶ, ἐκ τῶν τεθειτῶν εἰς τὴν Κληρωτὶδα, ἀπὸ τοῦ 1-2215 οὐ μνησθέντες εἰς τοὺς ἀνωτέρω πίνακας, ἐκέρδιζαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πατρικοῦ Πνεύματος».

ΔΙΑΔΩΣΙΣ: Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὅπου τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου ἢ ἄλλου, οὐτε τῆς οὐτε κατωτέρως αἰτίας. — Ἡ ἀποστολὴ τῶν δώρων, ἐπειδὴ δὲν εἶνε εὐκόλιν νὰ γίνῃ διὰ μίαν, θὰ γίνῃ τμηματικῶς, ἀρχομένη ἀπὸ σήμερον καὶ τελειοῦσα τὴν 15ην Νοεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ